

Sygn. VUa 39/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska

Sędziowie: SSO Agnieszka Leżańska (spr.)

SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku A. L. (1)

przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowej

wT.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy w rolnictwie

na skutek apelacji wnioskodawczyni A. L. (1) od wyroku Sądu Rejonowego

w Piotrkowie Tryb. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 5 lutego 2013r. sygn. IV U 171/12

oddala apelację.

Sygn. akt VUa 39/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 maja 2012 roku, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Placówka Terenowa w T. w sprawie(...) odmówiła wnioskodawczym A. L. (1) prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej podnosząc, iż wypadek, jakiego wnioskodawczyni doznała w dniu 17 sierpnia 2008 roku nie pozostawił w jej zdrowiu trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Pismem z dnia 5 czerwca 2012 roku wnioskodawczyni wniosła wniosek o odwołanie od powyższej decyzji, uznając ją za krzywdzącą i naruszającą zasady współżycia społecznego

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w odpowiedzi na odwołanie z dnia 5 lipca 2012 roku wniosła o oddalenie odwołania, podnosząc, iż zaskarżona decyzja była prawidłowa.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 lutego 2013 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt VU 171/12, Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie A. L. (1) od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowej w T. o odszkodowanie.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

wnioskodawczyni prowadzi gospodarstwo rolne w D. gm. R. W dniu 17 sierpnia 2011 roku wnioskodawczyni goniąc psa, który pochwycił kurę, nastąpiła na deskę z gwoździem w wyniku czego doznała rany klutej stopy lewej.

W dniu 18 sierpnia 2011 roku wnioskodawczyni została zaopatrzona doraźnie w Ambulatorium Chirurgicznym Szpitala (...) w P.. W dniu 19 sierpnia 2011 roku, w trakcie wizyty w Poradni Chirurgicznej, dokonano kontroli rany z usunięciem fragmentu ciała obcego. Następnie wnioskodawczyni była leczona w Poradni POZ. Leczenie zakończono w dniu 30 września 2011 roku, po tej dacie brak jest dokumentacji lekarskiej z leczenia.

U wnioskodawczyni stwierdzono przebytą ranę kłutą podeszwy stopy lewej. Powyższy uraz nie stanowi trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie zebranych w sprawie dowodów w postaci dokumentów zebranych w załączonych aktach organu ubezpieczeniowego i w zgromadzonych w aktach sprawy oraz opinii biegłego z zakresu chirurgii M. K. (1).

Wnioski zawarte w pierwszej opinii sporządzonej przez R. K. spotkały się z zarzutami organu ubezpieczeniowego, który zarzucił biegłemu, iż jego wnioski dotyczące zaistnienia uszczerbku na zdrowiu nie są oparte na kryteriach ustawowych, z uwagi na nie stwierdzenie przez biegłego upośledzenia czynności stopy.

Do zarzutów tych biegły odniósł się w opinii uzupełniającej, w której wskazał, że w swej opinii pierwotnej oparł się na twierdzeniach wnioskodawczyni o powstawaniu bólu po dłuższym chodzeniu i zdaniem biegłego winno to skutkować przyznaniem „symbolicznego uszczerbku na zdrowiu”

Odnosząc się do powyższej opinii uzupełniającej KRUS podniósł, iż orzeczenie biegłego jest niezgodne z przepisami rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym u długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. nr 234, poz. 1974 z 2002 r.).

Sąd Rejonowy podzielił stanowisko organu rentowego KRUS, iż biegły oceniając zaistnienie uszczerbku na zdrowiu przyjął kryteria nie przewidziane przez ustawodawcę, a w istocie orzekał w oparciu o przyjęte przez siebie „zasady słuszności”. Skutkowało to nie uznaniem przez Sąd I instancji przedmiotowej opinii za wiarygodną, a tym samym dania jej mocy dowodowej w niniejszej sprawie.

W związku z powyższym, Sąd Rejonowy dopuścił dowód z kolejnego biegłego z zakresu chirurgii M. K. (1), który w swojej opinii szczegółowo opisał stwierdzony stan zdrowia wnioskodawczyni i w oparciu o kryteria wskazane w rozporządzeniu w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym u długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania wykazał, iż wnioskodawczyni wprawdzie doznała uszczerbku na zdrowiu, jednakże nie w rozumieniu przepisów bowiem leczenie wnioskodawczyni trwało poniżej 2 miesięcy, a ustawodawca przewidział wymóg co najmniej 6 miesięcznej dysfunkcji organu by móc stwierdzić długotrwały uszczerbek na zdrowiu. Zdaniem biegłego, zaistniały u A. L. takiej dysfunkcji nie spowodował, a zgłaszane dolegliwości mają charakter subiektywny, nie poparty ani a badaniu fizykalnym, ani w przedłożonej dokumentacji medycznej.

Wnioskodawczyni nie zgodziła się z wnioskami biegłego zgłaszając zarzuty, które Sąd Rejonowy ocenił jako będące w istocie polemiką z niekorzystnymi dla strony wnioskami biegłego. Sad Rejonowy podniósł, iż za dowód kwestionujący

te wnioski nie może zostać uznana dokumentacja orzecznicza (...), bowiem dotyczy ona ubezpieczenia majątkowego, w którym to ubezpieczeniu ubezpieczyciel posługuje się własną definicją uszczerbku na zdrowiu, własną procedurą ustalenia tegoż uszczerbku, niezależną od procedury wynikającej z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym u długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. nr 234, poz. 1974 z 2002 r.).

W ocenie Sądu Rejonowego, sam fakt niezadowolenia z wniosków biegłego nie mógł być podstawą do uznania opinii biegłego za błędną lub niewystarczającą i w konsekwencji odwołanie wnioskodawczyni uznał za niezasadne.

Uzasadniając swoje stanowisko Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z treścią art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz.U. Nr 7 z 1998 r., poz. 25. ze zm.) jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu rolnikowi, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej,

Zgodnie zaś z treścią art. 13 ww. ustawy jednorazowe odszkodowanie ustala się dla ubezpieczonego w wysokości proporcjonalnej do określonego procentowo stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Za stały uszczerbek na zdrowiu uznaje się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Dalej Sąd Rejonowy wskazał, iż ustalenie procentowego określenia uszczerbku na zdrowiu następuje w oparciu o rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym u długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. nr 234, poz. 1974 z 2002 r.).

W ocenie Sądu Rejonowego, analiza powyższych norm dowiodła, że choć u wnioskodawczyni nastąpił uraz, to jednak jego konsekwencje dla zdrowia wnioskodawczyni nie mieszczą się w granicach, jakie ustawodawca przyjął dla ustalenia trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, co zdaniem Sądu Rejonowego, wynika z treści opinii biegłego z zakresu chirurgii M. K., który wskazał, iż skutki doznanego urazu ograniczają się do subiektywnych dolegliwości bólowych, nie uznawanych przez ustawodawcę za długotrwały lub trwały uszczerbek na zdrowiu. Uraz, jakiego doznała wnioskodawczyni biegły, zgodnie z zasadami wynikającymi z powyższego rozporządzenia, ocenił na 0 %.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Rejonowy decyzję organu ubezpieczeniowego uznał za prawidłową, a tym samym odwołanie wnioskodawczyni jako bezzasadne oddalił.

Powyższy wyrok zaskarżyła **apelacją wnioskodawczyni**, zarzucając Sądowi Rejonowemu dopuszczenie się naruszenia przepisu art.227 k.p.c. oraz art.3 k.p.c. i art. 6 k.p.c. Wnioskodawczyni podniosła, iż Sąd Rejonowy nie przeprowadził dowodu z pełnej dokumentacji lekarskiej, znajdującej się w Przychodni (...), nadto pominął fakt braku badania lekarskiego przed wydaniem orzeczenia przez Lekarza Rzeczoznawcy KRUS. Konkludując skarżąca wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania sprawy.

Sąd Okręgowy poczynił uzupełniająco następujące ustalenia faktyczne:

aktualnie obrys stopy lewej wnioskodawczyni jest prawidłowy, po stronie podeszwy przedstopia wnioskodawczyni występuje drobna zmiana skórna (blizna), niezgrubiała, niebolesna palpacyjnie. Czucie powierzchniowe stopy lewej zachowane prawidłowe, ruchomość stawu skokowego i palców stopy prawidłowa, niebolesna, chód prawidłowy, wydolny.

W związku z wypadkiem przy pracy rolniczej, który miał miejsce w dniu 17 sierpnia 2008 roku, u wnioskodawczyni **nie nastąpił stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu** (dowód: opinia biegłego ortopedy-traumatologa J. B. k.154 i verte w aktach sprawy).

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

apelacja jest bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Przedstawione przez Sąd I instancji w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku ustalenia faktyczne są prawidłowe i znajdują oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym sprawy, a wysunięte na ich podstawie wnioski prawne są zgodne z obowiązującymi przepisami. Ustalenia te i rozważania w całości aprobejuje Sąd Okręgowy, przyjmując je za własne, choć w ocenie Sądu Okręgowego wymagały one uzupełnienia.

Dlatego też, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego chirurga narządów ruchu B. J., który jednoznacznie wskazał, iż w związku z wypadkiem przy pracy rolniczej, który miał miejsce w dniu 17 sierpnia 2008 roku, u wnioskodawczynie **nie nastąpił stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu**. Biegły podkreślił, iż aktualnie obrys stopy lewej wnioskodawczynie jest prawidłowy, po stronie podeszwy przedstopia wnioskodawczynie występuje co prawda drobna zmiana skórna (blizna), ale jest niezgrubiała i nie jest bolesna palpacyjnie. Czucie powierzchniowe stopy lewej wnioskodawczynie jest prawidłowe, podobnie jak ruchomość stawu skokowego i palców stopy, która jest niebolesna. Chód wnioskodawczynie jest prawidłowy i wydolny. Powyższa opinia spełniają kryteria fachowej i rzetelnej, albowiem jest jasna, pełna i należyście uzasadniona. Biegły zapoznał się z dokumentacją medyczną ubezpieczonej i przeprowadził badanie podmiotowe i przedmiotowe, a następnie z zapisów w przedstawionej mu dokumentacji i badania wyprowadził logiczne wnioski. Podkreślić przy tym należy, iż wnioski te są spójne z treścią i wnioskami wywiedzionymi przez biegłego z zakresu chirurgii M. K. (1), który w swojej opinii szczegółowo opisał stwierdzony stan zdrowia wnioskodawczynie i w oparciu o kryteria wskazane w rozporządzeniu w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym u długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania wykazał, iż wnioskodawczynie wprawdzie doznała uszczerbku na zdrowiu, jednakże nie w rozumieniu przepisów, bowiem leczenie wnioskodawczynie trwało poniżej 2 miesięcy, a ustawodawca przewidział wymóg co najmniej 6 miesięcznej dysfunkcji organu, by móc stwierdzić długotrwały uszczerbek na zdrowiu. Zdaniem biegłego, zaistniały u A. L. (1) takiej dysfunkcji nie spowodował, a zgłaszane dolegliwości mają charakter subiektywny, nie poparty ani w badaniu fizykalnym, ani w przedłożonej dokumentacji medycznej.

Mając powyższe rozważania na uwadze uznać należy, iż zarzutom skarżącej zawartym w apelacji nadać można jedynie polemiczny charakter, zaś wskazane w niej przepisy prawa w żadnym razie nie mogą stanowić o wadliwości procesowania przez Sąd Rejonowy. Wszak przytoczony przez ubezpieczoną art. 227 k.p.c. stanowi, iż przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Okolicznością taką w niniejszej sprawie było ustalenie, czy ubezpieczona doznała w związku z wypadkiem przy pracy rolniczej długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu i na potwierdzenia, bądź wykluczenia powyższej okoliczności, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych. Podkreślić przy tym należy, iż zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, strony są obowiązane więc wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 k.p.c). Sąd dokonał więc oceny stanu zdrowia ubezpieczonej w oparciu o przedłożoną przez skarżącą dokumentację, w tym historię choroby z Poradni Chirurgicznej (...) Zespołu (...) w P.. Skoro ubezpieczona widziała potrzebę uzupełnienia dokumentacji lekarskiej winna to uczynić przed Sądem Rejonowym, ewentualnie złożyć do Sądu stosowny wniosek w tym zakresie.

Niezrozumiały jest też dla Sądu zarzut braku badania lekarskiego przed wydaniem orzeczenia przez Lekarza Rzeczoznawcy KRUS, albowiem akta ubezpieczeniowe skarżącej zawierają na k-38 „Kartę badania układu ruchu” z dnia 9 marca 2012 roku, sporządzoną przez lekarza rzeczoznawcę J. H., wskazującą na przeprowadzone badanie fizykalne ubezpieczonej.

W tej sytuacji uznać należy, iż apelacja ubezpieczonej jest niezasadna, zaś rozstrzygnięcie Sądu I instancji prawidłowe. Sąd ten, prawidłowo bowiem uznał, iż ubezpieczona nie spełniła przesłanki określonej w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz.U. Nr 7 z 1998 r.,poz. 25. ze zm.), zgodnie z którym jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu rolnikowi, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej.

Dlatego też, mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c., orzekł jak w sentencji.